

Abrahams ofring av Isak var et profetisk forbilde på Gud Faders ofring av Jesus Kristus langfredag. Den røde tråd i Bibelen er budskapet om Jesu blod. I Det gamle testamentet finner vi en rekke typer, forbilder og profetier om Kristi frelsesverk. Et av det kapitlene i Det gamle testamentet som inneholder flest profetiske forbilder på påskens mektige budskap er [1 Mosebok kapitel 22](#). I dette kapitlet får vi høre at Gud setter Abraham på prøve og ber ham om å gå og ofre sønnen Isak. Forkynner Kjell Dahlene gjør i sin bok "Abraham. Vandring i troens rike" oppmerksom på at vi finner hele 12 forbilder på langfredags mektige budskap i dette avsnittet av Guds Ord. Vi skal knytte an til disse forbildene i det følgende.

Faderen elsker Sønnen

Det første forbildet finner vi i det forholdet som hersket mellom Abraham og Isak. Isak var ufattelig kjær for Abraham. Han elsket Isak. Isak var hans eneste sønn med Sara. En sønn som var sterk etterlengtet og som ble født langt opp i Saras og Abrahams alderdom. Sara var 90 år da hun fødte Isak og Abraham var 100 år. Abraham hadde ikke fått fryde seg over å se en sønn utgått fra hans eget kjøtt og blod. Da kommer Gud med sin, på en side sett, absurde befaling: Ta din sønn, din eneste som du har så kjær og ofre ham... (1 Mos 22:2). Disse ordene fra Guds munn som sier at Abraham hadde Isak "så kjær", viser den sterke kjærligheten Abraham hadde til Isak.

Om Abraham elsker Isak høyt, så kan ikke den kjærligheten måle seg med den evige og fullkomne kjærligheten som Gud Fader elsket og elsker Guds Sønn med. Jesus uttrykker en rekke ganger den kjærlighet som Faderen omsluttet ham med. Vi nevner to sentrale steder fra Johannes-evangeliet:

- *Faderen elsker Sønnen, og alt har han gitt i hans hånd.* [Joh 3:35](#)

- *Derfor elsker Faderen meg, fordi jeg setter mitt liv til for å ta det igjen.* [Joh 10:17](#).

Faderen skulle ofre Sønnen:

Gud gir Abraham befalingen om å ofre sønnen Isak. Den person som stod sønnen aller nærest skulle ofre ham, faren! Abraham måtte kjenne på en veldig smerte, da Guds befaling kom. Tenk å måtte ofre det dyreste, det kjæreste, det største og ikke minst den eneste. Hvilke pinefulle tanker må ikke Abraham ha gjort seg, før han kom til trones hvile i Gud, også i dette spørsmålet.

Fra dette andre forbildet går det en svært tydelig linje til Det nye testamentet. Det var Gud Fader som måtte ofre sin eneste Sønn. En Sønn som var omsluttet med en kjærlighet som overgår menneskelig forstand. Og det kostet vår himmelske Far en høy pris å gi oss frelsen. Men vår Far i himmelen var villig til å betale kostnaden for vårt frafall i synd og opprør.

- *"Han som ikke sparte sin egen sønn, men gav ham for oss alle,..."* [Rom 8:32](#).

Faderen gav det største han hadde. Liv for liv. Ikke noe mindre. Det største offer.

Faderen skulle ofre sønnen på Moriafjellet

Abraham skulle ofre på et bestemt sted som Gud hadde nøye utvalgt for ham. Ofringen skulle skje på et fjell i Moria land. Det er meget viktig å legge merke til hvor Moria land er. Det er nemlig i Jerusalem. I 2 Krønikebok 3:1. kan vil lese om at Salomo begynte å bygge det første tempelet i Jerusalem på Moriafjellet, der hvor Herren hadde åpenbart seg for David.

I oppfyllelsens lys skulle det være liten tvil om at det fjellet Abraham skulle ofre Isak på, var det samme fjellet som Gud Fader skulle ofre Gud Sønn på. Offerstedet var nemlig nøye utvalgt av Gud. Abraham skulle ofre Isak på et helt bestemt fjell. Vi leser hos evangelisten Johannes:

"Så tok de Jesus med seg, og han bar sitt kors og gikk ut til et sted som kalles Hodeskallestedet, på Hebraisk Golgata, der korsfestet de ham..." (19, 17-18a)

Et helt bestemt sted, et helt bestemt fjell. Golgata i Moria land!

Offeret ble tatt ut av Faderen

Gud gav befalingen til Abraham og at han måtte ta ut Isak ofringen. Offeret ble tatt ut av faderen.

Det var Gud som valgte ut sin Sønn som offer. I bibelsk lys var det heller ingen annen som kunne bli ofret for hele menneskeslektens synd og skyld. Gud så det fra evighet av. Den som skulle kunne være offer for alle mennesker måtte på samme tid være Gud og menneske. Derfor måtte Gud Fader ta ut Sønnen som offer før mennesket ble skapt i tilfelle mennesket ville gjøre opprør og falle fra Gud. Dette hadde Gud i sin visdom og råd gjort. Apostelen Peters sier ved Den Hellige Ånd på pinsedag om Jesus:

- *"Han ble forrådt etter Guds fastsatte råd og forutviten, og dere slo ham i hjel idet dere naglet ham til korset ved lovløse menneskers hender."* ([Apg 2:23](#))

Faderen ble alene med Sønnen

Under selve ofringen skulle Abraham være alene med Isak. Abrahams tjenere skulle være igjen og passe på eselet. Abraham sa til dem:

"Jeg og gutten vil gå dit bort og bede og så komme tilbake til dere." ([1 Mos 22:5](#)). Etter at Abraham hadde sagt dette, vandret han og Isak alene bort til offerstedet Gud hadde valgt ut.

På langfredag måtte Jesus slepe seg gjennom Jerusalems gater omkranset av mange tilskuere. Da hans kors var reist på Hodeskallestedet var det mange som kom og så ham på korset. Han var slett ikke alene. Yppersteprestene, rådsherrene, fariseerne, folkets eldste og den alminnelige mann var der, så ham og spottet. Men dette var bare i de første timene på korset. Faderen ville etter en tid være alene med Sønnen.

"Og da den sjette time var kommet, ble det mørke over hele landet like til den niende timen. Og ved den niende timen ropte Jesus med høy røst: Elo'i! Elo'i! lama sabaktani? Det er utlagt: Min Gud! Min Gud! Hvorfor har du forlatt meg?" ([Mark 15:33-34](#))

Faderen skjulte sin Sønn for de manges blikk i dette veldige mørket midt på dagen. Vi kan spørre hva som skjedde i disse tre mørke timene på Golgata. Jeg tror svaret er: Straffen for all verdens synder rammet ham. Den evige fortapelsen i all sin gru rammet Jesus Kristus som vår stedfortreder. Selve soningen, betalingen av straffen for verdens synd og skyld, ble fullført på korset i de tre timene. For etter disse tre timene er det at Jesus roper ut at det er fullbrakt.

Sønnens oppgave

Isak måtte utføre en oppgave i forbindelse med sin ofring. Han bar veden til brennofferet. Abraham la den opp på sin sønns rygg, og Isak gikk til offerstedet. Han var lydige mot Faderens befaling.

Jesus Kristus bar selv sitt kors ([Joh 19:17](#)), helt til han segnet under byrden av det, og Simon av Kyrene ble tvunget til å bære det. Men det korset han bar var dypest sett ikke hans. Vi synger i en sang: Det kors som min Frelser har båret som sitt, var mitt. All den lidelse som korsdøden innebar, var Jesus Kristus villig til å bære. Han bar smerten ydmykt: *"....han ble lydige inntil døden, ja korsets død..."* [Fil 2:8](#)

Faderens oppgave

Abraham måtte ta ut Isak til ofringen, og som far måtte han utføre "dommen" over sønnen. Abraham tok med de redskapene som brennofferet krevde - ilden og kniven. Ild og kniv er domssymboler.

Det var Gud Fader som utførte dommen over Jesus Kristus på korset:

- *Men det behaget Herren å knuse ham, han slo ham med sykdom; når hans sjel bar frem skyldofferet.* [Jes 53:10](#).

Jesus Guds Sønn ble knust av Guds vredes ild på korset. Ilden som rammet ham er å ligne med Abrahams kniv. Redskapet som skulle ende livet til offeret. Der er Guds vredes ild de fortapte skal få møte i all evighet i helvetet. Den samme ild var det som rammet Jesus på korset. Jesus bar våre

synder opp på korsets tre, og det var disse syndene som utløste Faderen vrede. Han dømte sin Sønn i stedet for oss. Vår Gud er en fortærende ild, sier Hebreerbrevet.

De gikk begge sammen:

Abraham og Isak gikk sammen ut til offerstedet, den som skulle ofre og den som skulle ofres. Abraham gikk på det tidspunkt i tro til løftet. Sønnen var allerede ofret i hans hjerte og mottatt igjen fra de døde.

Det Nye Testamentet viser klart at Faderen og Sønnen var sammen om frelsesverket. Vi finner en dobbelt tale om dette store offeret i Bibelen.

A) Faderen ofret: - *Han som ikke sparte sin egen Sønn, men gav ham for oss alle,..* [Rom 8:32](#)

B) Sønnen ofret seg selv: - *....på Guds Sønn, som elsket meg og gav seg selv for meg* ([Gal 2:20](#)) og : - *Derfor elsker Faderen meg, fordi jeg setter mitt liv til for å ta det igjen.* ([Joh 10:17](#)).

Vår himmelske Far var villig til å gi sin enbårne Sønn. Og Sønnen, Jesus Kristus var villig til å gi seg selv for oss. Hvilken kjærlighet og omsorg for den falne menneskeslekt de begge viser!

Hvor er Lammet?

Isak kommer med et profetisk spørsmål til sin far:

"Se, her er ilden og veden, men hvor er lammet til brennofferet" ([1 Mos 22:7](#))? Han visste ikke at det var han som skulle være offerlammet. Han tenkte at det skulle være en vanlig ofring med et lam fra den store fåreflokken hans rike fra hadde.

Guds Lam i Bibelen er Jesus Kristus:

"Se der Guds lam som bærer verdens synd". [Joh 1:29](#).

"For vårt påskelam er jo slaktet: Kristus". [1 Kor 5:7](#).

Gud hadde utsett seg et lam, sin egen Sønn. Ja, Lammet var utvalgt til sin oppgave allerede fra evighet av!

Tenk i denne forbindelse på Jesu lidelse av forutviten. Men denne lidelse var han villig til å bære i den evighet som var, som ligger bak oss! For å frelse deg for den evighet som ligger foran! Stopp litt opp for den kjærligheten til deg, vesle menneske:

"Alle som bor på jorden skal tilbe det, hver den som ikke har fått sitt navn skrevet i livets bok hos lammet som er slaktet fra verdens grunnvoll ble lagt." [Åp 13:8](#).

En evig redningsplan var lagt fra evighet av. En plan før alt ble skapt.

Sønnen ble bundet til alteret

Isak ble bundet av Abraham og lagt til rette oppe på veden. Han ble lagt på et alter av tre.

Veden skulle antennes og forære offeret. Det var et brennoffer.

Kristi alter er et kors av tre. Jesus ble bundet fast til dette med nagler av jern: *"Så tok det Jesus med seg, og han bar sitt kors og gikk ut til det sted som kalles Hodeskallestedet, på hebraisk Golgata, der korsfestet de ham"*. [Jon 19:17](#)

På grunnlag av Kristi offer på sitt alter av tre, kan du møte Gud. Din synd er sonet og gjelden er betalt.

Faderen fikk sønnen tilbake fra døden

Reisen til offerstedet tok tre dager for Abraham og Isak. I denne tiden var Isak på en side sett som død for Abraham. Han hadde allerede ofret i sitt hjerte i lydighet mot Gud. Vi kan spørre: Hvordan kunne Abraham være lydig mot en slik uhyggelig befaling å ofre sin eneste sønn? En sønn som han hadde ventet på i 25 år, fra Gud gav ham løfte om en slekt og til gutten ble født? En sønn som Gud hadde gitt på tross av at Sara etter naturen ikke lenger var i stand til å bli mor. En underrets sønn, en sønn etter løftet. Hvordan var dette mulig? Forklaringen på dette blir gitt i Hebreerbrevet:

"Ved tro ofret Abraham Isak den gang han ble prøvet; ja sin enbårne ofret han som hadde fått løftene, han som det ble sagt til: I Isak skal det nevnes deg en ætt; for han tenkte at Gud er mektig endog til å oppvekke fra de døde. Han fikk ham også tilbake derfra som et forbilde". [Hebr 11:17-19](#)

Abrahams tro på løftet om en slekt i Isak, var blitt så sterk at han var overbevist om at Gud måtte gi ham Isak tilbake fra de døde, dersom han ofret ham. Løftet om slekten stod fast, og Gud kunne ikke lyve. Guds løfte skulle oppfylles.

Ved sin død for Jesus ned til dødsriket i tre dager og tre netter. Han var virkelig død. Jesus oppgav sin ånd. Men Faderen reiste ham opp fra de døde den tredje dag: *"Og vi forkynner dere evangeliet om det løftet som ble gitt til fedrene. Dette har Gud oppfylt for oss, deres barn, da han oppreiste Jesus"* [Apg 13:32](#).

Faderen fikk sin enbårne Sønn tilbake fra døden. Det var umulig for døden å holde på Jesus. Han hadde etter loven rett til å få leve til evig tid på grunn av sin syndfrihet. Det var ikke sine egen synder Jesus måtte smake døden for, men våre synder. Da Jesus for ned til dødsriket, kom han til et sted som måtte gi ham tilbake til de levendes rekker. Han var jo fullkommen og syndfri i seg selv.

Stedfortrederen

Isak ble ikke noe forbilde på Jesus som stedfortreder. Isak slapp nemlig å dø!. Men en vær ble ofret som brennoffer i stedet for Isak. Væren tok Isaks plass. Væren var en stedfortreder.

Men Jesus slapp ikke unna! Han ble ofret.

"Han som ikke sparte sin egen Sønn, men gav ham for oss alle, hvordan skulle han kunne annet enn å "gi oss alle ting med ham?" Rom 8:32

"For med ett offer har han for alltid gjort dem fullkomne som blir helliget." [Hebr 10:14](#)

Jesus Kristus tok din plass i dommen. Han avvente Guds vredes ild fra deg og over på seg. Han tok den straff som du skulle ha på grunn av dine synder. Han gikk i ditt sted. Han smakte og opplevde den evige fortapelse i ditt sted. Se denne ufattelige kjærlighet. En kjærlighet som gav alt - for deg. Du er dyrt kjøpt. Gud har satt prisen på deg uendelig høy. - Våre synders straff han led, drakk vår kalk til bunnen.

Herren ser

Abraham kalte stedet for ofringen for "Herren ser". Hvorfor brukte han dette eiendommelige navnet? I dette ligger det nok enda et profetisk budskap som får sin oppfyllelse i Det nye testamentet. Abraham fikk se noe spesielt gjennom offerhandlingen. Han fikk se det som vår himmelske Far ser etter. Vår hellige Gud ser nemlig til Lammet, Kristus. Abraham fikk på Moriafjellet et glimt av det som skulle fullbyrdes her 2000 år frem i tid. Han fikk se Jesus Kristus som Guds sonofferlam. Jesus selv vitner om Abraham i møte med jødene: *"Abraham, deres far, frydet seg til å se min dag. Og han så den og gledet seg".* [Joh 8:56](#)

Abraham fikk i sannhet se den dagen da Jesus fullbrakte frelsesverket for alle jorden folk og ætter. Etter det løfte som Herren gav Abraham i [1 Mos 12: 3](#) skulle alle verdens folk velsignes i ham. Denne velsignelse ble oppfylt i og med Jesu frelsesverk.

Derfor har hvert menneske som får høre evangeliet, en mulighet til å bli frelst. Det handler om å få se Sønnen og komme til tro på ham: *"For dette er min Faders vilje at hver den som ser Sønnen og tror på ham, skal ha evig liv, og at jeg skal reise ham opp på den siste dag."* [Joh 6:40](#).

Jesus har latt seg se til frelse på Golgata. Denne dag så Abraham. Hvilket salig syn! Hvilken salig dag for menneskeslekten! Langfredag!

Denne dagen gjaldt deg! Se og lev! Tro og lev!